

مصاحبه با آقای مهندس علی کرباسی زاده، نماینده اتاق بازرگانی اصفهان در شورای مرکزی سرای نوآوری

ایجاد یک مکانیزم مناسب برای تعامل صنعت و دانشگاه، مهمترین هدف سرای نوآوری است

مهندس علی کرباسی زاده، رییس هیئت مدیره گروه صنعتی چیکا بین الملل و مدیرعامل شرکت سرمایه گذاری الماس هشت بهشت؛ مهمترین حلقه مفقوده صنعت و دانشگاه را عدم وجود یک ساختار و سیستم اصولی ارتباطی بین دانشگاه، صنعت و بنگاه های اقتصادی بخش خصوصی می داند و ایجاد یک مکانیزم مناسب برای تعامل صنعت و دانشگاه را مهمترین هدف سرای نوآوری عنوان کرده و می گوید:

به نظرم همانطور که ما در بخش های مختلف بنگاه های اقتصادی در صنعت، معدن، کشاورزی، بازرگانی و خدمات نسبت به وضعیت مطلوب فاصله زیادی داریم و قطعاً فعالان بخش خصوصی و بنگاه های اقتصادی در این حوزه ضعف دارند؛ طبیعتاً دانشگاه هم در این خصوص بی تأثیر نبوده و نقش قابل توجهی داشته است به دلیل اینکه رسالت خودش را مطابق با استانداردها انجام نداده است.

درست است که ما دفاتر ارتباط صنعت و دانشگاه را داریم ولی این دفاتر بیشتر به نوعی مترصد هستند که اگر تقاضایی در صنعت اتفاق بیفتد به دانشگاه ارجاع دهند و بتوانند در این خصوص خدماتی به بخش خصوصی و بنگاه ها بفروشند.

دفاتر ارتباط صنعت و دانشگاه هایمان دفاتری هستند که به صورت منفعل نشسته اند که مراجعاتی به آنها بشود در صورتی که اگر سیستم و ساختاری را بچینند که نیازهای صنعت و دانشگاه در یک مکانیزم و سیستم دائماً در جریان حل مسئله باشد قطعاً بازدهی و اثربخشی آنها در اقتصاد افزایش خواهد یافت.

یکی از چالش های مهم این حوزه فقدان سیستم نظام مند، درست و حرفه ای بین صنعت و دانشگاه است و چالش دیگر این است اهدافی که صنعت و دانشگاه دنبال می کنند، اهداف مشترک و همسو باهم نیستند.

هدف فعال اقتصادی یک بنگاه اقتصادی درآمدزایی است و این بنگاه اقتصادی که همیشه هزینه و فایده را مد نظر قرار می دهد به این نتیجه نرسیده که دانشگاه می تواند از آن حل مسئله کند تا در ساختار مالی و اقتصادی بنگاه خودش یا نقش دانشگاه را تعریف کند، منابع و منافع دانشگاه را پیش بینی کند و از طرفی از آن ظرفیت ها بهره برداری نماید. بنگاه اقتصادی هدفش بهره برداری اقتصادی و سود بنگاه است ولی به اعتقاد من این هدف مشترک با اهداف هیئت علمی، دانشجو و با نظام و سیستم دانشگاهی نیست که باید اصلاح شود.

ما در ایران طی 20 سال گذشته، 11 برابر میانگین جهانی تولید علم داشته ایم. در شاخص های تولید علم، فناوری، تولید مقالات، تعداد دانشگاه، مترژ دانشگاه، تعداد هیئت علمی، تعداد دانشجویان، تعداد پایان نامه های دانشگاهی پیشرفت داشته ایم و اگر این شاخص ها را بخواهیم ارزیابی کنیم وضعیت بسیار خوبی داریم. ولی اگر برآیندها و خروجی های این توسعه علمی را ارزیابی کنیم به صورت خیلی عجیب و غیر قابل باور می بینیم که در شاخص های توسعه به شدت افت داشتیم و رشدی را تجربه نکردیم یعنی می بینید که در شاخص های توسعه اقتصادی به شدت وضعیت بدی داریم.

همچنین در شاخص های ضریب جینی و توسعه صادرات وضعیت مطلوبی نداریم، در شاخص فلاکت وضعیت بسیار نگران کننده ای داریم، در مباحث اجتماعی بسیار وضعیت بحرانی داریم و بحث مسائل امنیت اجتماعی و شاخص های توسعه اجتماعی می بینیم وضعیت نگران کننده ای را داریم. این نشان می دهد که آن سیستم علمی، نظام دانشگاهی درست است مقاله چاپ کرده، دانشجو تربیت کرده، هیئت علمی را اداره کرده ولی متأسفانه حل مسئله در ابعاد مختلف اجتماعی نداشته یعنی اینکه تأثیرگذاری این فرایند علمی را در توسعه صنعتی، بازرگانی، اجتماعی، کشاورزی، ببینید این را ملاحظه نمی کنید بنابراین نشان می دهد که کارایی و کارآمدی لازم را دانشگاه ها ندارند؛ از آن طرف ارتباط موثر که باید به صورت سیستماتیک بین دانشگاه و بخش خصوصی اعم از صنعت، معدن، کشاورزی، گردشگری و غیره باشد، وجود ندارد و طبیعتاً ما بها و هزینه آن را در ابعاد در بخش علمی و هم در بخش اقتصادی می دهیم.

ما در سرای نوآوری اتاق بازرگانی با همکاری دانشگاه های معتبر استان اقدامات بزرگی را انجام دادیم که این چالش ها را به نحوی مدیریت کنیم و شرایط بهینه را برای رفع آنها فراهم نماییم. ایجاد سرای نوآوری و رشد یک اتفاق میمون و مبارکی است که می تواند به ما کمک کند چون کار سیستماتیک و ساختارمند با حضور نمایندگان اتاق بازرگانی و دانشگاهیان و اساتید عالم و باتجربه شکل گرفته است.

ساختار کلی در سرای نوآوری ضمن برنامه ریزی های جامع و گسترده در سه محور اصلی طرح پایش و پوییش و رویش دنبال می شود.